

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.033/2025/7.

A felperes: felperes1

(felperes címe.)

A felperes képviselője: dr. Kántor Judit ügyvéd

(felperesi képviselő címe)

Az alperes: alperes1

(alperes címe)

Az alperes képviselője: dr. Garamhegyi Vera ügyvéd

(alperesi képviselő címe)

A per tárgya: Munkaviszony megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 71.M.70.053/2024/27.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 30.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint másodfokú perköltséget.

A 405.304 (négy százöttezer-háromszáznégyszázezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú eljárásban irányadó tényállás szerint a felek 2021. január 11-től létesítettek munkaviszonyt, távmunkavégzés keretében történő foglalkoztatásra. A felperes értékesítési referens munkakörben dolgozott, havi bruttó távolléti díja 390.000 forint volt. Értékesítési referensként a felperes feladata volt az alpereshez érkező ügyfél megkeresések feldolgozása. Ennek érdekében munkanapokon 9.00 és 17.00 óra között az alperessel számítógépen köteles volt kapcsolatot tartani, a telefonos megkereséseket fogadni, ügyfélhívásokat kezdeményezni, email útján levelezést bonyolítani. Az alperes a munkavégzéshez laptopot biztosított a munkavállalóknak, a munkaszerződésben kikötötte, hogy az eszköz csak munkavégzéshez használható.

[2] 2022. decembertől az értékesítési referens munkakörben dolgozó valamennyi munkavállalónak munkaviszonyhoz kapcsolódó további juttatásként alperes gépkocsi korlátlan, házastársra is kiterjedő magáncélú használatát biztosította. A munkavállalók által használat gépkocsi aktuális helyzetéről az alperes semmilyen adattal nem rendelkezett.

[3] 2023. őszén az alperes értékesítési referens munkakörben, munkaviszonyban, távmunkavégzés keretében öt munkavállalót – köztük felperest – foglalkoztatott.

[4] 2023. őszén az alperes törvényes képviselője az üzleti tevékenységet a flotta kezelés irányába kívánta fejleszteni, ilyen gyakorlattal azonban az alperes értékesítési referensei nem rendelkeztek. 2023. októberben ajánlotta fel tanúl – aki 15-16 év flottakezelői gyakorlattal rendelkezett –, hogy dolgozna az alperesnek, azonban a foglalkoztatását egyéni vállalkozóként, megbízási szerződéssel képzelte el.

[5] tanúl 2024. január 10-től kapcsolódott be az alperes üzleti tevékenységbe, az értekezleteken, képzéseken részt vett, majd egyéni vállalkozói bejegyzését követően, 2024. január 24-én alperessel megbízási szerződést kötött gépjármű értékesítési és ügyintézési együttműködésre. A megbízási tárgya értékesítési tevékenység, gépjármű okmányirodai ügyintézés, gépjármű ETAX kódolás és gépjármű szállítás volt.

[6] tanúl 2024. szeptember 1-től egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette, azonban édesanyja vállalkozó egyéni vállalkozó munkavállalójaként, az alperes és vállalkozó közötti megbízási szerződése alapján a feladatokat az alperesnél továbbra is elvégzi.

[7] Az ügyfél megkeresések száma alperesnél már 2023. végén csökkent, ezért az alperes 2024. március 9-én átszervezést határozott el, amely alapján egy értékesítési referens munkakör megszüntetésre került. A döntést követő héten került kiválasztásra az értékesítők közül egyéni teljesítménye alapján a felperes, mint azon személy, akit az átszervezés érint.

[8] alperesi törvényes képviselő vezérigazgató 2024. március 18-án telefonon tájékoztatta a felperest, hogy a munkaviszonyát megszünteti, kérte, hogy aznap délután város jelenjen meg a munkaviszony lezárása érdekében. A felperes kérdésére elmondta, hogy a hétvégén elemezte a fennálló helyzetet, ennek eredményeképpen arra jutott, hogy a felperes eredménye gyengébb, mint a többi értékesítőé, mert jóval kevesebb hívást bonyolít és emailt küld.

[9] 2024. március 19-én a felperes leadta a munkaeszközeit (telefon, laptop, gépkocsi), alperes pedig egy írásba foglalt közös megegyezés tervezetét nyújtott át a felperesnek. A felperes a közös megegyezést nem írta alá, ezért az alperes még ezen a napon emailben közölt felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. Az intézkedést írásban azzal indokolta, hogy: „A munkavállaló által betöltött pozíció megszűnt”.

[10] 2024. március 19. után értékesítő munkakörben az alperes új munkavállalót nem alkalmazott.

[11] Felperes többször megváltoztatott keresetében munkaviszonya jogellenes megszüntetésére hivatkozással az Mt. 82. § (1) bekezdése alapján kötelezni kérte az alperest a 2024. március 19. és 2025. április 1. közötti időszakra munkabéremelés elmaradásából származó összesen 5.066.332 forint kártérítés, továbbá 800.000 forint sérelemdíj és ezen összegek Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a jogi képviselővel kötött megbízási szerződés szerinti ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére.

[12] Keresete indokául előadta, hogy az alperes felmondása jogellenes, mert az Mt. 64. § (2) bekezdésébe ütköző módon annak indokolása valótlan. Alperes vezérigazgatója felperessel a munkaviszony megszüntetést megelőzően azt közölte, hogy munkaviszonya megszüntetésének indoka az, hogy felperes nem megfelelően végzi a munkáját, teljesítménye elégtelen. Ettől eltérően, az írásban közölt felmondásban a munkaviszony megszüntetésének indokaként az alperes a felperes által betöltött pozíció megszüntetését jelölte meg. Az írásban közölt ok azért is valótlan, mert nem került sor munkakör megszüntetésre alperesnél, mivel a felperesével megegyező munkakörben 2024. januárban az alperes tanúl személyében új munkavállalóval létesített munkaviszonyt, akinek próbaideje lejártakor szüntette meg felperes munkaviszonyát. Mindebből következően az azonos munkakörben foglalkoztatottak létszáma nem csökkent, egy munkakör megszüntetésére sem került sor.

[13] A felperes kártérítési igénye egyrészt az alperesnél elért havi bruttó 390 000 távolléti díj és a megtérült munkabér különbözetéből, másrészt a munkabéremelés elmaradásából áll. A munkabéremelés tekintetében arra hivatkozott, hogy alperes a munkavállalóknak – választásuk szerint – pénzbeli munkabéremelés helyett 2023. január 1-től céges gépkocsi korlátlan használatát biztosította, az alperes által juttatott személygépkocsi

piaci bérleti díja havonta 317.500 forint. A céges autót felperes munkabéremelés helyett kapta, a munkaviszony megszüntetése miatt ez a havi összeg is kárként jelentkezik.

[14] A sérelemdíj igény tekintetében felperes előadta, hogy az alperes vezérigazgatója 2024. március 22-én megtartott online értekezleten felperes munkatársai előtt azzal indokolta munkaviszonya megszüntetését, hogy „hivatalosan megszűnt a pozíciója, nem hivatalosan meg azért, mert nem volt elégedett a felperes munkájával, nem hozta az elvártakat, összehasonlítva a többiekkel kevesebbet e-mailezett, kevesebbet hívott” ezzel a tájékoztatással alaptalanul becsmérelte felperes munkáját a munkatársak előtt, megsértve ezzel a felperes becsületét, és jóhírnevét, amiért a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján 200.000 forint sérelemdíj megfizetésére is kötelezni kérte alperest. Ezen túlmenően 200.000 forint sérelemdíjra felperes magánélethez, és 400.000 forint sérelemdíjra személyes adatok védelméhez való jogának megsértésére alapítottan tartott igényt.

[15] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltség fizetésre kötelezését kérte. A keresetet jogalapjában és összecszerúségében is vitatta. Álláspontja szerint az alperes jogszerűen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. A felmondás oka valós, egy értékesítési referens munkakör az alperesnél megszűnt, új munkavállalót az alperes nem alkalmazott. Előadta, az alperes vezérigazgatója 2024. március 9-én a létszámcsökkentésről írásban határozott, melynek oka a cég 2023. évi negyedévi eredménye volt. A pozíciót megszüntető döntés után a munkáltatói jogkör gyakorlójának döntenie kellett arról is, hogy az azonos munkakörben dolgozók közül melyik pozíciója kerüljön megszüntetésre. A perbeli felmondás oka a felperes által betöltött munkakör megszüntetése volt, a döntés szóbeli indoklásában is erre hivatkozott a vezérigazgató, emellett ismertette a felperessel a személyi döntés meghozatalánál figyelembe vett szempontokat is. A beszélgetés során a felperes félreértette a felmondási indokot, ezért tévesen hiszi azt, hogy a kiválasztás szempontjaként felhozott tények szolgáltak a felmondás alapjaként. tanúl vállalkozóként, illetve később a vállalkozó munkavállalójaként került foglalkoztatásra, alperesnek soha nem volt munkavállalója és az értékesítési referens munkakör feladatai mellett egyéb, a felperesi munkakörön felüli feladatokat is végez, ezért tevékenysége a jogviszony és a feladatkör különbözősége miatt sem hasonlítható össze a felperesével.

[16] Az összecszerúséggel kapcsolatban előadta, hogy a céges gépkocsit a munkavállalók természetbeni juttatásként kapták, ezért az nem minősül elmaradt jövedelemnek. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperes a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

[17] A sérelemdíj igényrel kapcsolatban állította, hogy a felperes személyiségi jogát alperes semmilyen magatartással nem sértette meg. A 2024. március 22-ei online értekezleten elhangzottakat felperes tévesen idézte, a felperes által használat laptopba, gépkocsiba az alperes nem szerelt nyomkövetőt, azokat semmilyen módon nem követte. Az alperes vitatta, hogy magánbeszélgetések tartalmának megküldésére kötelezte a felperest.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 450.000 forint perköltséget. A felmerült 366.523 forint feljegyzett illeték tekintetében úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

[19] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás adatai alapján megállapította, hogy a felmondás indokolása valós. Kifejtette, abban a tekintetben, hogy a felmondásban megjelölt indok megfelel-e a valóságnak, csak a felmondásban közölt tényeknek van jelentősége. A felmondás munkavállaló által vélt valóságos, de a felmondásban nem közölt indokának abban az esetben sincs jelentősége, ha a dolgozó tudhatta, hogy amiatt kívánják a munkaviszonyát megszüntetni (BH1991.85.). Kitért arra is, hogy a felperes által vélt oknak akkor lehet szerepe a perben, ha a felperes az igényét joggal való visszaélésre vagy az anyagi jogszabálysértés mellett joggal való visszaélésre is alapítja. A jogi képviselővel eljáró felperes azonban keresetében a Pp. 7. § 8. pont és a 170. § (2) bekezdés b) pont alapján sem jelölte meg a kereset jogalapjaként az Mt. 7. §-át és felperes képviselője a bíróság kérdésére is kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a felmondás jogellenességét nem alapítja joggal való visszaélésre.

[20] Az elsőfokú bíróság a per adatai alapján megállapította, hogy a felperes munkavégzésének minősége a kiválasztás szempontja volt, ugyanakkor rámutatott arra, azt, hogy a kiválasztás alapjául szolgáló körülmény valós-e, illetve, hogy az alperes gazdasági helyzete indokolt-e szervezeti változtatást a bíróság nem vizsgálta, mert ezek a körülmények kívül esnek a munkaügyi vita keretein (BH2001.341.).

[21] Az elsőfokú bíróság felperes azon állításával kapcsolatban, miszerint azért is valótlan a támadott felmondás indokolása, mert véleménye szerint a munkaköre ténylegesen nem került megszüntetésre, ugyanis azt 2024. januártól tanúl tölti be, az alperes által becsatolt tanúl kötött megbízási szerződés, a képviselői adatközlése és a kihallgatott tanúk vallomása alapján azt állapította meg, hogy nevezett nem áll munkaviszonyban alperessel. Ezzel kapcsolatban utalt arra is az elsőfokú bíróság, a foglalkoztatásra irányuló jogviszony jellegének azonban jelentősége van a jogvita eldöntése szempontjából, mert önmagában az alapján, hogy tanúl a felperesével egyező feladatokat is végzett, nem állapítható meg, hogy valótlan a felmondási ok. A munkaszervezés a munkáltató feladata, annak módjáról az általa legmegfelelőbbnek vélt megoldás szerint dönthet. A munkáltató azon döntése, hogy egyes feladatok ellátására, milyen jogviszonyokat létesít a gazdálkodás körébe tartozó olyan kérdés, amelynek célszerűsége munkaügyi vita keretében nem vizsgálható (BH2002.374.).

[22] Az okiratok és a tanúvallomások alátámasztották, hogy a felperes munkaviszonya megszüntetése után, de közvetlenül előtte sem alkalmazott munkaviszonyban munkavállalót az alperes a felperes munkakörében, ezért a felmondás oka valós, a munkáltatói intézkedés jogszerű, erre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes Mt. 82. § (1) bekezdésére alapított keresetét elutasította.

[23] A felperes felmondás jogszerűségétől független, összesen 800 000 forint sérelemdíj és annak késedelmi kamata megfizetésére irányuló keresetét az elsőfokú bíróság szintén elutasította, hivatkozással arra, hogy felperes ezzel kapcsolatos állításait a perbeli bizonyítás eredménye nem támasztotta alá.

[24] Az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pereszes felperest az alperes perköltségének megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2. § (1) bekezdés a) pont szerint. Az elsőfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdés, a Pp. 83. § (1) bekezdés és a 102. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a feljegyzett illeték viseléséről, melyet

a pervesztes felperes Pp. 525. § (1) bekezdés szerinti munkavállalói költségkedvezményre jogosultságára tekintettel az állam visel.

[25] A felperes az elsőfokú bíróság ítéletével szemben előterjesztett fellebbezésében az ítélet megváltoztatását kérte oly módon, hogy a másodfokú bíróság adjon helyt a keresetnek és kötelezze az alperest a perköltség viselésére, vagylagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A felperes fellebbezésében kiemelte, hogy az a kereseti kérelemben előterjesztett sérelemdíj igényére nem terjed ki. A pertárgy értéket 311.000 forintban jelölte meg.

[26] A felperes annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, és a kereseti kérelem szerint alkalmazni kérte az Mt. 82. § (1) bekezdésében meghatározott jogkövetkezményeket.

[27] Jogi érvelésként előadta, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetése nem volt okszerű, és az indokolása sem valós, az alperes burkolt munkaviszonyt létesített tanúl, amikor vállalkozói jogviszony keretében foglalkoztatta, így nem lehet az alperes megszorító intézkedéseként értékelni a felperes munkaviszonyának megszüntetését.

[28] A felperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást, a törvényes képviselő perben tett nyilatkozatát nem vette kellően figyelembe. Alperes törvényes képviselője a perben személyes meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy az alperes működése szempontjából a cég eredménye a lényeges, ami 2023. évben 2022. évhez képest töredékére csökkent. A törvényes képviselő nyilatkozata szerint a cégvezetés feladata a cég hosszútávú működésének biztosítása, ezért döntöttek úgy, hogy egy pozíciót bezárnak, felperes munkaviszonyát megszüntetik. Az alperes az általa állított drámai eredmény csökkenés ellenére már 2024. januárjában egy burkolt munkaviszonyt létesített, amikor tanúlt egyéni vállalkozóként foglalkoztatta. Felperes álláspontja szerint az alperes tanúl személyében nagyobb gyakorlattal rendelkező munkavállaló (alvállalkozó) igénybevételét követően csökkentette a munkavállalói létszámot azzal, hogy a felperes munkaviszonyát megszüntette. A felperes álláspontja szerint a törvényes képviselő előadása azt mutatja, hogy tanúl vállalkozói jogviszony létesítésével akarta az alperes gazdasági eredményeit növelni, erről a felperes elbocsátása előtt már gondoskodott. A felperes fellebbezéséhez csatolta az alperes nyilvános mérlegét, amelyből az látszik, hogy az alperes nettó árbevétele folyamatosan növekedett, így az alperes törvényes képviselője vagy nem ismerte az alperes vagyoni helyzetét, vagy ezzel kapcsolatban valótlan nyilatkozatot tett a bíróságon. Valótlanul hivatkozott alperes arra, hogy visszaesett az alperes forgalma, illetve az eredménye.

[29] Felperes fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az alperes gazdálkodását annak ellenére nem vizsgálta, hogy a képviselő a felmondás okaként a társaság gazdasági eredményeit jelölte meg.

[30] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a Pp. 383. § (2) bekezdésében foglaltak alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperes 100.000 forint összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltségének viselésére kötelezését kérte.

[31] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú ítélet érdemben helyes, az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta, a felperes olyan eljárási szabálysértést nem jelölt meg, ami az ítélet hatályon kívül helyezését indokoltá tenné.

[32] Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes az által vélt valós felmondási okokra vonatkozó hivatkozását többször módosította, az elsőfokú bíróság annak ellenére folytatott le részletes bizonyítási eljárást minden pontban, hogy a felperes nem hivatkozott joggal való visszaélésre a felmondás jogának gyakorlása során. A bizonyítási eljárás alapján beigazolódott, hogy nem a felperes által vélt okok voltak a felmondás valós indokai. A fellebbezésben foglaltaktól eltérően az elsőfokú bíróság megfelelő hangsúllyal értékelte az alperesi képviselő gazdasági döntéséhez vezető indokokat illető előadását. Alperes törvényes képviselője részletesen kifejtette az üzleti szempontokat, azonban azok mérlegelése nem képezheti munkaügyi jogvita tárgyát. Mivel felperes munkaviszonyának megszüntetéséhez az ügyvezető, illetve a két tulajdonos gazdasági- üzleti döntése vezetett, nem lehet számonkérni rajtuk, hogy gazdaságilag célszerű volt-e a döntésük.

[33] Az alperes vitatta, hogy képviselője valótlan nyilatkozatot tett volna az alperes gazdasági adatait illetően a bíróság előtt. Álláspontja szerint a felperes tévesen értelmezte az ügyvezető szavait, aki világosan elmondta, hogy nem lezárt üzleti évek mérlegadatait, hanem évközi adatokat hasonlítottak össze, amelyek valóságtartalmára felperesnek nem volt rálátása.

[34] Az alperes az elsőfokú eljárásban igazolta, hogy üzleti szempontokat mérlegelve, tulajdonosi döntést követően került sor felperes pozíciójának megszüntetésére. Felperes a fellebbezésében az ügyvezető üzleti döntésének célszerűségét kérdőjelezi meg, és tévesen hivatkozik arra, hogy tanúl megbízási szerződését 2024. januárjában burkolt munkaviszony létesítésére kötötték. A tanúk vallomása alátámasztotta, hogy felperes feladatai szétosztásra kerültek, munkaviszonyának megszüntetését követően azokat nem tanúl vette át. Az alperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott arra is, hogy felperes fellebbezésében tartalma szerint arra hivatkozik, hogy a felperes pozíciójának megszüntetésére azért került sor, hogy tanúl az alperesnél dolgozhasson – vagyis nemcsak, hogy nem volt valós, hanem az alperes joggal való visszaélést követett el. Erre azonban felperes sem keresetében, sem keresetmódosításaiban nem hivatkozott és fellebbezésében sem jelölte meg.

[35] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott arra is, hogy a felperes fellebbezésében sem fejtette ki, milyen bizonyítékok alapján tartja alaposnak keresetének kártérítésre vonatkozó részét. A gépkocsihasználatot elmaradt munkabéremelésként kívánta érvényesíteni, de felperes nem bizonyította, hogy a gépkocsihasználat a munkabér részét képezte. Alperes hivatkozott arra is, hogy felperes kárenyhítési kötelezettségének sem tett eleget.

[36] A felperes fellebbezése megalapozatlan.

[37] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes fellebbezését tárgyaláson kívül bírálta el. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel, az

elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást a szükséges mértékben feltárta, és helyesen értelmezte az Mt. 66. § (1) és (2) bekezdését, valamint az Mt. 64. § (2) bekezdését.

[38] A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki. Felperes tévesen értelmezte fellebbezésében az alperes képviselőjének a felmondás indokát illető előadását. A felmondás indoka az írásban rögzített indokolás szerint felperes pozíciójának megszűnése volt. Alperes képviselőjének felperes által hivatkozott nyilatkozata szerint alperes gazdálkodásával összefüggő okok vezettek felperes pozíciójának megszüntetésére, amely olyan mögöttes, az alperes gazdálkodásával összefüggő ok, mely az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen kifejtettek szerint nem vizsgálható a munkaügyi perben. Felperes pozíciója megszüntetésének tényét – így az indokolás valós és egyben okszerű voltát – az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan állapította meg (BH2001.341.).

[39] Szintén megalapozatlanul hivatkozott fellebbezésében felperes arra, hogy alperes tanult burkolt munkaviszony keretében foglalkoztatva felperes feladatait, munkakörét adta át nevezettnek. A képviselől-től beszerzett igazolás és tanúl megbízási szerződése – továbbá a kihallgatott tanúk vallomása – alapján megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a szóban forgó személy alperessel nem állt munkaviszonyban a felperes által megjelölt időszakban. Helytállóan fejtette ki azt is az elsőfokú bíróság, hogy a munkaszervezéssel kapcsolatos döntések a munkáltató diszkrecionális jogkörébe tartoznak, melyeket a bíróság szintén nem vizsgálhat (MK95. számú állásfoglalás I.b. pont).

[40] Mindezek alapján alaptalanul sérelmezte felperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság az alperes gazdálkodásával összefüggő kérdéseket nem vizsgálta a szükséges mértékben.

[41] Tekintettel arra, hogy a fellebbezés a jogalap tekintetében megalapozatlan volt, a másodfokú bíróság az összecszerűséggel kapcsolatos fellebbezési érvelés megalapozottságát nem vizsgálta.

[42] Ugyanígy nem vizsgálta a másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az elsőfokú ítélet megalapozottságát a sérelemdíj igény vonatkozásában, mivel a fellebbezés erre nem terjedt ki.

[43] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése, a 386. § (4) bekezdés második mondata alapján helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

[44] A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltsége viselésére, melynek összegét a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet pontja 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

[45] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a fellebbezési illetékekről, melynek összegét az Itv. 39. § (1) bekezdése szerint a fellebbezési pertárgyérték és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[46] A Pp. 365. § (2) bekezdése szerint az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Győr, 2025. október 7.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert s.k.
bíró